

<p>disputants-חולקים</p> <p>central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה</p> <p>insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת</p> <p>story-מעשה</p> <p>מקרא-key:</p>	<p>statement-מימרא</p> <p>challenge-קושיא</p> <p>question-שאלה</p> <p>answer-תירוץ</p> <p>proof-ראיה</p>
---	--

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל	מ	נ	ס	ת	י	ל	
כל הניתנין על מזבח החיצון שנתן במתנה אחת - כיפר, ובחטאת - שתי מתנות	בית שמאי:																			לז:
אף חטאת שנתנה מתנה אחת - כיפר.	בית הלל:																			לז:
לפיכך, אם נתן את הראשונה כתיקנה ואת השניה חוץ לזמנה - כיפר, ואם נתן את הראשונה חוץ לזמנה ואת השניה חוץ למקומה - פיגול וחייבין עליו כרת.																				לז:
כל הניתנין על המזבח הפנימי שאם חיסר אחת מן המתנות - כאילו לא כיפר.																				לז:
לפיכך, נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסולה ואין בו כרת.																				לז:
מנין לניתנין על מזבח החיצון שנתנו במתנה אחת שכיפר? תלמוד לומר: (דברים יב) ודם זבחיך ישפך.	תנו רבנן:																			לז:
והאי להכי הוא דאתא? האי מיבעי ליה לכדתניא:																				לז:
מנין לכל הדמים שטעונים מתן דם ליסוד? ת"ל: ודם זבחיך ישפך	[תניא]																			לז:
נפקא ליה מדרבי																				לז:
אומר: (ויקרא ה) והנשאר בדם ימצה - שאין ת"ל בדם, ומה ת"ל בדם? לפי שלא למדנו אלא לניתנין מתן ד' שטעונים מתן דמים ליסוד, שאר דמים מניין? ת"ל: והנשאר בדם ימצה, שאין ת"ל בדם, ומה ת"ל ואכתי להכי הוא דאתא? מיבעי ליה לכדתניא:	דתניא, רבי:																			לז:
מנין לניתנין בזריקה שנתנו בשפיכה יצא? ת"ל: ודם זבחיך ישפך	[תניא]																			לז:
סבר לה כר' עקיבא																				לז:
לא זריקה בכלל שפיכה ולא שפיכה בכלל זריקה	דאמר: רבי עקיבא]																			לז:
ברך ברכת הפסח פטר את של זבח, של זבח - לא פטר את הפסח, דברי ר' ישמעאל	דתנן: רבי ישמעאל]																			לז:
לא זו פוטרת זו, ולא זו פוטרת זו.	רבי עקיבא:																			לז:
אכתי להכי הוא דאתא? מיבעי ליה לכדתניא:																				לז:
מתוך שנאמר: (במדבר יח) אך בכור שור או בכור כשב או בכור עז וגו', למדנו לבכור שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח, מעשר ופסח מניין? תלמוד לומר: ודם זבחיך ישפך	רבי ישמעאל:																			לז:
סבר לה כר' יוסי הגלילי																				לז:
דמו לא נאמר אלא דם, חלבו לא נאמר אלא חלבם, לימד על בכור מעשר ופסח שטעון מתן דמים ואימורים לגבי מזבח.	דתניא, רבי יוסי הגלילי:																			לז:
ורבי ישמעאל האי קרא מפיק ליה להכי ומפיק ליה להכי?																				לז:
תרי תנאי אליבא דרבי ישמעאל.																				לז:
בשלמא לרבי ישמעאל דמוקים לה כוליה בבכור, היינו דכתיב (במדבר יח) ובשרם יהיה לך, אלא לרבי יוסי דמוקי ליה נמי במעשר ופסח, מעשר ופסח בעלים אכלי ליה, מאי ובשרם יהיה לך?																				לז:
אחד תם ואחד בעל מום, לימד על בכור בעל מום שניתן לכהן, שלא מצינו לו בכל התורה כולה.																				לז:
ורבי ישמעאל?																				לז:
נפקא ליה מלך יהיה דסיפא.	[רבי ישמעאל]																			לז:
בשלמא לר' יוסי הגלילי דמוקי ליה נמי במעשר ופסח, היינו דכתיב: (במדבר יח) לא תפדה קדש הם, הם קריבין ואין תמורתן קריבה																				לז:
תמורת בכור ומעשר, הן וולדן וולדן עד סוף כל העולם הרי הן בכור ומעשר, ויאכלו במומן לבעלים	ותנן:																			לז:
שמעתי שתמורת פסח קריבה ותמורת פסח אינה קריבה, ואין לי לפרש	ותנן, אמר רבי יהושע:																			לז:

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	ל
אלא לרבי ישמעאל דמוקי ליה כוליה בבכור, מעשר ופסח דלא קריבה תמורתן מנא ליה?													לז:
מעשר - גמר עברה עברה מבכור, פסח - בהדיא כתב ביה כשב, מה ת"ל אם כשב? לרבות תמורת הפסח אחר הפסח שתקרב שלמים, יכול אף לפני הפסח כן? ת"ל: הוא.													לז:
וכל הנך תנאי דמפקי ליה להאי דם זבחיך ישפך לדרשא אחרינא, האי כל הניתנין על מזבח החיצון שנתנן מתנה אחת שכפר מנא להו?													לז:
סברי להו כבית הלל													לז:
אף חטאת שנתנה מתנה אחת כיפר	דאמרי: [בית הלל]												לז:
וילפינן כולהו מחטאת.													לז:
והחטאת - שתי מתנות.													לז:
מ"ט דב"ש? (ויקרא ד) קרנות קרנות קרנות - הרי כאן שש, ארבעה למצוה ושתיים לעכב.	רב הונא: [בית שמאי]												לז:
ובית הלל?													לז:
קרנת קרנת קרנות - הרי כאן ארבע, שלש למצוה אחת לעכב.	[בית הלל]												לז:
ואימא: כולהו למצוה													לז:
כפרה בכדי לא אשכחן.													לז:
ואיבעית אימא: היינו טעמא דבית הלל, אהני מקרא ואהני מסורת, אהני מקרא לטפויי חדא, ואהני מסורת לבצורי חדא.													לז:
אלא מעתה, (דברים ו) לטטפת (דברים יא) לטטפת (שמות יג) לטוטפות - הרי כאן ארבע, אהני קרא ואהני מסורת, חמשה בתי בעי למיעבד													לז:
סבר לה כר' עקיבא													לז:
טט בכתפי שתיים, פת באפריקי שתיים.	דאמר: [רבי עקיבא]												לז:
אלא מעתה, (ויקרא כג) בסכת בסכת בסוכות, אהני מקרא ואהני מסורת, חמשה דפנתא בעי למיעבד													לז:
התם חד קרא כוליה לגופיה, וחד לסככה, אתאי הלכתא וגרעתה לשלישית ואוקימתה אטפח.													לז.
אלא מעתה, (ויקרא יב) וטמאה שבועים, שבעים, אהני קרא ואהני מסורת, ארבעים ותריין בעיא למיתב													לז.
שאני התם, דכתי': (ויקרא יב) כנדתה.													לז.
(ויקרא ד) וכפר וכפר וכפר, מפני הדין, שיכול והלא דין הוא: נאמרו דמים למטה ונאמרו דמים למעלה, מה מתן דמים האמורים למטה - שנתנן במתנה אחת כיפר, אף דמים האמורים למעלה - שנתנן במתנה אחת כיפר	ותנא מייתי לה מהכא:												לז.
או כלך לדרך זו: נאמרו דמים בפנים ונאמרו דמים בחוץ, מה דמים האמורים בפנים - חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום, אף דמים האמורים בחוץ - חיסר אחת מן המתנות לא עשה ולא כלום													לז.
נראה למי דומה? דנין חוץ מחוץ ואין דנין חוץ מבפנים													לז.
או כלך לדרך זו: דנין חטאת וארבע קרנות מחטאת וארבע קרנות, ואל יוכיח חוץ שאין חטאת וארבע קרנות													לז.
תלמוד לומר: וכפר וכפר וכפר, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שלש, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שתיים, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא אחת.													לז.
והאי מיבעי ליה לגופיה													לז.
אמר קרא: וכפר ונסלח, זו היא כפרה זו היא סליחה.	רבא: בר אדא מרי אסברה לי:												לז.
אימא: וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שלש למעלה ואחת למטה, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא שתיים למטה ושתיים למעלה, וכפר - אע"פ שלא נתן אלא למטה													לז.

statement-מימרא ■
 challenge-קושיא ?
 question-שאלה ^
 answer-תירוץ !
 proof-ראייה ■

disputants-חולקים ♦
 central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊
 insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת <
 story-מעשה O

מקרא-key:

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
א"כ, ביטלת תורת ארבע קרנות.	רב אדא בר יצחק:										!	◊
ואי רחמנא אמר, ליבטלון											ז	
איזהו דבר שצריך שלש? הוי אומר: אלו קרנות.	רבא:										!	◊
אימא: וכפר - אע"פ שלא נתן אלא אחת למעלה ושלוש למטה											ז	◊
לא מצינו דמים שחציין למעלה וחציין למטה.											!	◊
ולא?											ז	
הזה ממנו אחת למעלה ושבע למטה	והתנן:										■ ז	◊
ההוא כמצליף.											!	◊
מאי כמצליף?											^	
כמגדנא.	מחוי רב יהודה:										!	
הזה על טהרו של מזבח שבע פעמים											■ ז	◊
מאי לאו אפליגה דמזבח, כדאמרי אינשי: טהר טיהרא דיומא											ז	
לא, אגילווייה, דכתיב: (שמות כד) וכעצם השמים לטהר.	רבא בר שילא:										!	◊
והאיכא שירים											ז	◊
שירים לא מעכבי.											!	◊
והאיכא שירים הפנימים, דאיכא דמ"ד - מעכבי?											ז	◊
בחד מקום קאמרינן.											!	◊
שתי מתנות שבחטאת ואחת שבכל הזבחים - מתירות ומפגלות	תניא: רבי אליעזר בן יעקב: בית שמאי אומרים:										◊ ■	◊
אחת שבחטאת ואחת שבכל הזבחים - מתרת ומפגלת.	בית הלל אומרים:										◊ ■	◊
אם כן, ליתנייה גבי קולי בית שמאי וחומרי בית הלל	מתקיף לה רב אשיאי:										ז	
כי איתשיל - להיתירא איתשיל, דהווי להו בית שמאי לחומרא.	אמר ליה רבא:										!	◊
שלוש מתנות שבחטאות אינן באות בלילה, ובאות לאחר מיתה, והמעלה מהן בחוץ - חייב.	רבי יוחנן:										■	◊
יש מהן כתחלתו, ויש מהן כסופו:	רב פפא:										■	◊
חוץ ולילה, זרות וכלי שרת, קרן ואצבע, כיבוס ושירים - כתחלתן											■ ■	◊
מיתה, לא שריא ולא מפגלא, ולא עיילא לגואי - כסופן.											■ ■	◊
מנא אמינא לה?	רב פפא:										■	
ניתז מן הצואר על הבגד - אינו טעון כיבוס, מן הקרן ומן היסוד - אינו טעון כיבוס	דתנן:										■ ■	◊
הא מן הראוי לקרן - טעון כיבוס.											■ ■	◊
וליתעמיד, מן היסוד אינו טעון כיבוס, הא מן הראוי ליסוד טעון כיבוס? (ויקרא ו) אשר יזה כתיב, פרט לזה שכבר הוזה.											ז	◊

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

■ **challenge-קושיא** ?
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ** !
 ■ **proof-ראייה**

מקרא-key:

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
הא מני? רבי נחמיה											!		לה:
שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב.	דתנן, רבי נחמיה:										!		לה:
אימר דשמעת ליה לר' נחמיה - לענין העלאה, מידי דהוי אאיברים ופדרים, לענין כיבוס מי שמעת ליה?											?		לה:
אין											!		לה:
דמים הטעונין יסוד - טעונין כיבוס, ומחשבה מועלת בהן, והמעלה מהן בחוץ חייב, ודמים הנשפכין לאמה - אין טעונין כיבוס, ואין מחשבה מועלת בהן, והמעלה מהן בחוץ פטור	והתניא:										!	■	לט.
מאן שמעת ליה דאמר: מעלה מהן בחוץ חייב? רבי נחמיה היא, וקאמר: טעון כיבוס											!		לט.
ומחשבה מועלת בהן.											?		לט.
יצאו שירים והקטרת אימורין שאין מעכבין את הכפרה, שאין מחשבה מועלת בהן	והתניא:										?	■	לט.
כי תניא ההיא - בשלש מתנות שבהטאת.											!		לט.
אי הכי, טעונין יסוד? לקרן אזל?											?		לט.
אימא: ניטענין יסוד.											!		לט.
ומחשבה מועלת בהן?											?		לט.
לא שרי' ולא מפגלא ולא עיילא לגואי כסופן	האמרת:										?	■	לט.
אלא, כי תניא ההיא - בדמים הפנימים.											!		לט.
אבל בדמים החיצונים מאי? פטור, אדתני: דמים הנשפכין לאמה, ליפלוג וליתני בדידה: כמה דברים אמורים - בדמים הפנימים, אבל בדמים החיצונים - פטור											?		לט.
הא מני? רבי נחמיה היא, דאמר: שירי הדם שהקריבן בחוץ - חייב, ולא מתני ליה תלתא פטורי לכהדי תלתא חיובי.											!		לט.
מן הקרן ממש מן היסוד - מן הראוי ליסוד.	רבינא:										!		לט.
אימא: אידי ואידי ראוי הוא	רב תחליפא בר גזא לרבינא:										?		לט.
האי מאי? השתא ראוי לקרן אמרת לא, ראוי ליסוד מיבעיא?											?		לט.
אלא מן הקרן - מן הקרן ממש, מן היסוד - מן הראוי ליסוד.											!		לט.
כל הניתנין על מזבח הפנימי כו'.												■	לט.
(ויקרא ד) ועשה כאשר עשה - מה בא ללמוד? לכפול בהזאתו, ולמד שאם חיסר אחת מכל המתנות לא עשה ולא כלום אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום, מתן ד' מניין? ת"ל: כן יעשה לפר - זה פר	ת"ר:											■	לט.
ומה ראית לרבות את אלו ולהוציא את אלו?												?	לט:
אחר שריבה הכתוב ומיעט, מרבה אני את אלו שמכפרין על עבירת מצוה ידועה, ומוציא אני אלו שאין מכפרין על עבירת מצוה ידועה.											!		לט:
וכפר - אף על פי שלא סמך, ונסלה - אף על פי שלא נתן שירים.												■	לט:
ומה ראית לפסול בהזאת ולהכשיר בסמיכה ושירים?												?	לט:
אמרת? פוסל בהזאת שמעכבות בכל מקום, ומכשיר אני בסמיכה ושירים שאין מעכבות בכל מקום.												!	לט:
אין לי אלא מתן שבע שמעכבות בכל מקום.	אמר מר:											■	מ.
היכא?												^	מ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה insertion of an earlier segment-מובאה של פסיקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ-! proof-ראייה-!</p>
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
בפרה ובנגעים.	רב פפא:									!		
מתן ארבע מנין?										^	◇	
ת"ל: כן יעשה.										!	◇	
מ"ש מתן ז' דכתיבן וכפילן, מתן ד' גמי כתיבן וכפילן										ז	◇	
לא נצרכא אלא לר"ש	רבי ירמיה:									!		
למעלה אומר: קרן קרנות - שתיים, למטה הוא אומר: קרן קרנות - ארבע, דברי ר"ש	דתניא: [רבי שמעון]									!	◇	
אינו צריך, הרי הוא אומר באהל מועד, על כל האמור באהל מועד.	רבי יהודה:									!	◇	
ורבי יהודה כן יעשה מאי עביד ליה?										ז	◇	
מיבעי ליה לכדתניא:										!		
לפי שלא למדנו לפר יוה"כ לסמיכה ושירי הדם, מנין? ת"ל: כן יעשה.	[תניא]									!	◇	
ולפר יוה"כ לא למדנו? הא אמרת: לפר - זה יוה"כ										ז		
איצטריך, סד"א: הני מילי עבודה דמעכבא כפרה, אבל עבודה דלא מעכבא כפרה אימא לא, קמ"ל.										!	◇	
ור"ש האי באהל מועד מאי עביד ליה?										ז		
באהל מועד מבעי ליה, שאם נפחתה תקרה של היכל לא היה מזה.	[רבי שמעון]									!	◇	
ואידך?										ז		
מאשר.	[רבי יהודה]									!	◇	
ואידך?										ז		
אשר לא דריש.	[רבי שמעון]									!	◇	
לר' יהודה גמי איצטריך, סד"א: מידי דהוה אסמיכה ושירי הדם, דאע"ג דכתיבן וכפילן לא מעכבא, מתן ארבע גמי לא תתעב, קמ"ל.	אביי:									!	◇	
לפר - זה פר יום הכפורים.											◇	<
למאי הילכתא?										^		
אי לעכב										!		
פשיטא, חוקה כתיבה ביה										ז		
לא נצרכא אלא לרבי יהודה	רב נחמן בר יצחק:									!	◇	
כי כתיבה (ויקרא זז) חוקה - אדברים הנעשים בבגדי לבן בפנים, שאם הקדים מעשה לחבירו לא עשה ולא כלום, אבל דברים הנעשים בבגדי לבן בחוץ - הקדים מעשה לחבירו מה שעשה עשוי	דאמר: [רבי יהודה]									!	◇	
אימא מדכסידרן לא מעכבי, הזאות גמי לא מעכבי, קמ"ל.										!	◇	
ומי מצית אמרת הכי?	מתקיף לה רב פפא:									ז		
(ויקרא זז) וכלה מכפר את הקודש - אם כיפר כילה, ואם לא כיפר לא כילה, דברי ר"ע	והתניא: [רבי עקיבא]									ז	◇	
מפני מה לא נאמר: אם כילה כיפר, ואם לא כילה לא כיפר?	א"ל רבי יהודה:									ז	◇	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראייה-proof
מקרא-key:	

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
לא נצרכא, אלא לאת דם ובטבילה	רב פפא:										!	◇	מ.
את - אמר רב אחא בר יעקב: לא נצרכא, להכשיר אמין שבאצבע.	[רב אחא בר יעקב]										■		מ.
בדם - שיהא בדם שיעור טבילה מעיקרא											■		מ:
וטבל - ולא מספג.											■		מ:
ואיצטריך למכתב בדם, דאי כתב רחמנא וטבל, הוה אמינא: אע"ג דליכא שיעור טבילה מעיקרא, כתב רחמנא בדם ואי כתב רחמנא בדם, ה"א: אפי' מספג, כתב רחמנא וטבל.											■	◇	מ:
מזבח קטרת הסמים למה לי? שאם לא נתחנך המזבח בקטורת הסמים לא היה מזה.											■	◇	מ:
תניא כוותיה דרב פפא:											■		מ:
ועשה כאשר עשה - מה ת"ל לפר? לרבות פר יום הכפורים לכל מה שאמור בענין, דברי רבי	[תניא: רבי]										■	◇	מ:
ק"ו, ומה במקום שלא הושה קרבן לקרבן - הושה מעשים למעשים, מקום שהושה קרבן לקרבן - אינו דין שישוה מעשה למעשה, אלא מה ת"ל לפר? זה פר העלם דבר של צבור, לפר - זה פר כהן משיח.	רבי ישמעאל:										■	◇	מ:
ומה במקום שלא הושה קרבן לקרבן.	אמר מר:										■	◇	מ:
מאי לא הושה קרבן לקרבן?											^		מ:
אילימא פר יוה"כ ושעיר יום הכפורים											!		מ:
איכא למיפרך: מה להנך שכן נכנס דמם לפני ולפנים											;		מ:
אלא פר העלם דבר של צבור ושעירי עבודת כוכבים											!		מ:
איכא למיפרך: מה להנך שכן מכפרין על עבירות מצוה ידועה											;		מ:
אלא פר העלם דבר של צבור ושעיר של יום הכפורים, והכי קאמר: ומה במקום שלא הושו קרבן לקרבן, דהאי פר והאי שער - הושו מעשים למעשים למאי דכתב בהו, מקום שהושה קרבן לקרבן, דהאי פר והאי פר - אינו דין שהושו מעשים למעשים											!	◇	מ:
ואתא ליה פר יוה"כ לאת בדם וטבילה מפר כהן משיח, ואתי ליה שער יוה"כ משעירי עבודת כוכבים מק"ו.											■	◇	מא:
וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו?											;		מא:
דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בק"ו.	רב פפא, קסבר תנא דבי רבי ישמעאל:										!	◇	מא:
לפר - זה פר העלם דבר של צבור.											■	◇	מא:
הא בגופיה כתיב											;	◇	מא:
משום דבעי אגמורי פר העלם דבר של צבור ביותרת ושתי כליות לשעירי עבודת כוכבים, ופר העלם דבר של צבור בגופיה לא כתיב, בהיקשא אתי, איצטריך לפר למיהוי כמאן דכתיב ביה בגופיה, ולא ליהוי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש.	רב פפא:										!	◇	מא:
ועשה כאשר עשה - מה ת"ל לפר? לפי שנאמר: (במדבר טו) והם הביאו את קרבנם אשה לה' וגו', חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים, שגגתם - זה פר העלם דבר של צבור, חטאתם על שגגתם - אמרה תורה: חטאתם הרי היא לך כשגגתם, שגגתם מהיכן למדת? לא בהיקשא? וכי דבר הלמד בהיקש חוזר ומלמד בהיקש? ת"ל: לפר - זה פר העלם דבר של צבור, לפר - זה פר כהן משיח.	תניא כוותיה דרב פפא:										■	◇	מא:
חטאתם - אלו שעירי עבודת כוכבים.	אמר מר:										■	◇	מא:
תיפוק ליה מקרא קמא											;		מא:
החטאת - לרבות שעירי עבודת כוכבים	דאמר מר:										■	;	מא:

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
איצטריך, סלקא דעתך אמינא: הני מילי הזאות דתיבין בגופיה, אבל יותרת ושתוי כליות דלא כתיבין בגופיה אימא לא, קא משמע לן.	רב פפא:										!	◇	מא.	
והא תנא פר יוה"כ לכל מה שאמר בענין קאמך	רב הונא בריה דרב נתן לרב פפא:										;	◇	מא:	
תנאי היא, תנא דבי רב מרבי הכי, תנא דבי רבי ישמעאל לא מרבי הכי.											!	◇	מא:	
מפני מה נאמרו יותרת ושתוי כליות בפר כהן משיח, ולא נאמרו בפר העלם דבר של צבור? משל למלך בשר ודם שזעם על אוהבו, ומיעט בסרחונו מפני חיבתו.	תנא דבי רבי ישמעאל:											■	◇	מא:
מפני מה נאמרה (ויקרא ד) פרוכת הקדש בפר כהן משיח, ולא נאמר בפר העלם דבר של צבור? משל למלך בשר ודם שסרחה עליו מדינה, אם מיעוטה סרחה - פמליא שלו מתקיימת, אם רובה סרחה - אין פמליא שלו מתקיימת.	ותנא דבי רבי ישמעאל:											■	◇	מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן כו'.												■	<	מא:
פיגל בקומץ ולא בלבונה, בלבונה ולק בקומץ - רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	תנן התם: [רבי מאיר]											◇	■	מא:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר.	חכמים:											◇	■	מא:
לא תימא טעמא דר' מאיר דקסבר מפגלין בחצי מתיר, אלא הכא במאי עסקינן - כגון שנתן את הקומץ במחשבה והלבונה בשתיקה	רבי שמעון בן לקיש:											■	◇	מא:
כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.	קסבר: [רבי מאיר]											■	◇	מא:
ממאי?												;		מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנה - פסול ואין בו כרת	מדקתני:											!	◇	מא:
הא אחת שלא כתיקנה וכולן כתיקנן - פיגול												!	◇	מא:
מני?												^		מא:
אילימא רבנן												!		מא:
אין מפגלין בחצי מתיר	הא אמרי רבנן:											;	!	מא:
אלא רבי מאיר												!	◇	מא:
ואי טעמא דרבי מאיר משום דמפגלין בחצי מתיר הוא, אפילו כדקתני נמי, לאו משום דקסבר: כל העושה - על דעת ראשונה הוא עושה.												!	◇	מא:
לעולם רבנן היא, ומאי כתיקנן? כתיקנן לפיגול.	רבי שמואל בר יצחק:											■	◇	מא:
לפיכך אם נתן כולן כתיקנן ואחת שלא כתיקנן - פסול ואין בו כרת	והא מדקתני:											;	◇	מא:
מכלל דתיקנה להכשירה הוא דאתא												;		מא:
מאי שלא כתיקנה? חוץ למקומו.	רבא:											!	◇	מא:
שלא לשמו.	רב אשי:											!	◇	מא:
מכלל דכי לא עביד לה חוץ למקומו ושלא לשמו - מחייב												;		מא:
אידי דתנא רישא: פיגול וחייבין עליו כרת, תנא נמי סיפא: פסול ואין בו כרת.												!	◇	מא:
במה דברים אמורים - בדמים הניתנין על מזבח החיצון, אבל דמים הניתנין על המזבח הפנימי, כגון ארבעים ושלוש של יום הכיפורים, ואחד עשר של פר כהן משיח, ואחד עשר של פר העלם דבר של ציבור - פיגול בין בראשונה ובין בשניה ובין בשלישית, רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת	מיתבי: [רבי מאיר]											◇	■	מא:
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:											◇	■	מב.

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
פיגל בין בראשונה בין בשניה בין בשלישית	קתני מיהא:									♣	♣	◇	מב.	
ופליג	[רבי מאיר]									♣	♣	◇	מב.	
הכא במאי עסקינן - כגון שפיגל בשחיטה, דחד מתיר הוא.	רב יצחק בר אבין:									!	!	◇	מב.	
אי הכי, מאי טעמא דרבנן?										♣	♣	◇	מב.	
מאן חכמים? רבי אליעזר היא	רבא:									!	!	◇	מב.	
הקומץ, והלבונה, והקטורת, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, שהקריב מאחת מהן כזית בחורץ - חייב	דתנן: [ת"ק]									!	!	◇	מב.	
פוטר עד שיקרב את כולן	רבי אליעזר:									!	!	◇	מב.	
ומודה רבי אליעזר בדמים	והאמר רבא:									♣	♣	◇	מב.	
ממקום שפסק משם הוא מתחיל	דתנן, רבי אליעזר ור' שמעון:									♣	♣	◇	מב.	
כגון שפיגל בראשונה ושתק בשניה - וחזר ופיגל בשלישית, מה"ד אמרינן אי ס"ד על דעת ראשונה הוא, מיהדר פיגולי בשלישית למה לי, קמ"ל.	אלא אמר רבא:									!	!	◇	מב.	
מידי שתק קתני?	מתקוף לה רב אשי:									♣	♣	◇	מב.	
הכא במאי עסקינן - כגון שפיגל בראשונה ובשניה ובשלישית, מהו דתימא: אי ס"ד כל העושה על דעת ראשונה הוא עושה, מהדר פיגולי בכל חדא וחדא למה לי, קא משמע לן.	אלא אמר רב אשי:									!	!	◇	מב.	
והא בין בין קתני										♣	♣	◇	מב:	
קשיא.										■	■	◇	מב:	
פיגול וחייבין עליו כרת.	אמר ר', רבי מאיר:											◇	מב:	
מכדי כרת לא מיחייב עד שיקרבו כל מתיריו											♣	◇	מב:	
כהרצאת כשר כך הרצאת פסול, מה הרצאת כשר עד שיקרבו כל מתיריו, אף הרצאת פסול עד שיקרבו כל מתיריו	דאמר ר':										♣	◇	מב:	
והא כיון דחשיב ביה בפנים פסולה כמאן דלא אדי דמי, כי הדר מדי בהיכל, מיא בעלמא הוא דקא אדי?											♣	◇	מב:	
משכחת לה בארבעה פרים וכו' שעירים.	רבה:									!	!	◇	מב:	
אפילו תימא בפר אחד ושעיר אחד, לפיגולו מרצה.	רבא:									!	!	◇	מב:	
ארבעים ושלוש.												◇	מב:	
ארבעים ושבע	והא תניא:										♣	♣	◇	מב:
הא כמאן דאמר מערבין לקרנות, והא כמאן דאמר אין מערבין לקרנות.										!	!	◇	מב:	
ארבעים ושמונה	והא תניא:										♣	♣	◇	מב:
הא כמאן דאמר שיריים מעכבין, הא כמאן דאמר אין שיריים מעכבין.										!	!	◇	מב:	
במה דברים אמורים - בקמיצה, במתן כלי ובהילוך, אבל בא לו להקטרה, נתן את הקומץ במחשבה ואת הלבונה בשתיקה, או שנתן את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה - רבי מאיר אומר: פיגול וחייבין עליו כרת,	מיתיבי: [רבי מאיר]									♣	♣	◇	מב:	
אין בו כרת עד שיפגל בכל המתיר	חכמים:									♣	♣	◇	מב:	
את הקומץ בשתיקה ואת הלבונה במחשבה	קתני מיהא:									♣	♣	◇	מב:	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story	statement-מימרא ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
מקרא-key:	

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ופליג	[רבי מאיר]										◇	מב:
אימא: כבר נתן את הלבונה במחשבה.											◇	מב:
חדא, דהיינו רישא ועוד, הא תניא ואחר כך											◇	מב:
קשיא.											◇	מב:
ואלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול: הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, והדם, והנסכים הבאין בפני עצמן, דברי רבי מאיר	[רבי מאיר]										◇	מב:
אף הבאין עם הבהמה.	חכמים:										◇	מג:
לוג שמן של מצורע - ר' שמעון אומר: אין חייבין עליו משום פיגול	[רבי שמעון]										◇	מג:
חייבין עליו משום פיגול, שדם האשם מתירו, וכל שיש לו מתירין בין לאדם בין למזבח - חייבין עליו משום פיגול.	רבי מאיר:										◇	מג:
העולה - דמה מתיר את בשרה למזבח ועורה לכהנים											◇	מג:
עולת העוף - דמה מתיר את בשרה למזבח											◇	מג:
חטאת העוף - דמה מתיר את בשרה לכהנים.											◇	מג:
פרים הנשרפים ושעירים הנשרפים - דמן מתיר את אימוריהן ליקרב	[רבי מאיר]										◇	מג:
כל שאינו על המזבח החיצון כשלמים - אין חייבין עליו משום פיגול.	רבי שמעון:										◇	מג:
קומץ פיגול שהעלו על גבי המזבח - פקע פיגולו ממנו, אם אחרים מביא לידי פיגול, הוא עצמו לא כל שכן.	עולא:										◇	מג:
מאי קאמר?											^	מג:
הכי קאמר: אם אינו מתקבל, היאך מביא אחרים לידי פיגול.											◇	מג:
מאי קא משמע לך?											^	מג:
אי דאין חייבין עליו משום פיגול											!	מג:
אלו דברים שאין חייבין עליהם משום פיגול: הקומץ, והקטרת, והלבונה, ומנחת כהנים, ומנחת כהן משיח, ומנחת נסכים, והדם	תנינא:										◇	מג:
אלא דאם עלו לא ירדו											!	מג:
הלן, והיוצא, והטמא, ושנשחט חוץ לזמנו וחוץ למקומו - אם עלו לא ירדו	תנינא:										◇	מג:
ואלא דאם ירדו לא יעלו											!	מג:
כשם שאם עלו לא ירדו, כך אם ירדו לא יעלו	הא נמי תנינא:										◇	מג:
לא צריכא שמשלה בהן האור.											!	מג:
הא נמי אמרה עולא חדא זימנא											◇	מג:
לא שנו אלא שלא משלה בהן האור, אבל משלה בהן האור יעלו	דאמר עולא:										◇	מג:
מהו דתימא: הני מילי אבר דמחבר, אבל קומץ דמיפרת אימא לא, קמ"ל.											!	מג:
הלכך, האי קומץ פיגול דפלגיה מחית אארעא ופלגיה אסקיה אמערכה ומשלה בו האור, מסיקנא ליה לכוליה לכתחלה.	רב אחאי:										◇	מג:
הפיגול והנותר והטמא שהעלו לגבי מזבח - פקע איסור מהן.	רבי יצחק אמר רבי יוחנן:										◇	מג:

disputants-חולקים ♦ **statement-מימרא** ■
 ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-**central point for summary and review**
 < מובאה של פסיקה קודמת-**insertion of an earlier segment**
O מעשה-story

⚡ **challenge-קושיא**
 ^ **question-שאלה**
 ! **answer-תירוץ**
 ■ **proof-ראיה**

מקרא-key:

זבחים-בית שמאי		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מרי דיכי, וכי מזבח מקוה טהרה?	רב חסדא:										⚡	◇	מג:	
שמשלה בהן האור.	רבי זירא:										!	◇	מג:	
(ויקרא ז) וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו ואם איתא, הרי טומאה פורחת ממנו על ידי האויר	מתיב ר' יצחק בר ביסנא, אחרים אומרים:										⚡	◇	מג:	
על ידי מקוה קאמרינו.	רבא:										!	◇	מג:	
מידי מקוה כתיב?											⚡		מג:	
בבשר שלמים עסקינו, דלא חזי להקרבה.	אלא אמר רב פפא:										!	◇	מג:	
וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו כשהוא שלם, יצא בשר דבר שאין טומאה פורחת כשהוא שלם אלא כשהוא חסר.	רבינא:										!	◇	מג:	
וטומאתו עליו - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	גופא:											■	◇	מג: <
אתה אומר: בטומאת הגוף, או אינו אלא בטומאת בשר?											⚡		מג:	
נאמר כאן טומאתו ונאמר להלן עוד טומאתו בו, מה להלן בטומאת הגוף הכתוב מדבר, אף כאן בטומאת הגוף הכתוב מדבר											!	◇	מג:	
הואיל ונאמרו קדשים בלשון רבים ונאמרה טומאה בלשון יחיד, בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי יוסי:										!	◇	מג:	
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר	רבי:										!	◇	מג:	
וטומאתו עליו - מי שטומאה פורחת ממנו, יצא בשר שאין טומאה פורחת ממנו.	אחרים:										!	◇	מג:	
ואכל - בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	אמר רבי:											■	◇	מג: <
מאי משמע?											⚡		מג:	
כל קרא דלא מפרש ליה רב יצחק בר אבדימי וכל מתניתא דלא מפרשא לה רב זעירי לא מיפרשא	רבא:										!	◇	מג:	
הואיל ופתח הכתוב בלשון נקבה וסיים בלשון נקבה ולשון זכר באמצע, בטומאת הגוף הכתוב מדבר.	הכי אמר ר' יצחק בר אבדימי:										!	◇	מג:	
מתניתא												■		מג:
אם נאמרו קלות, למה נאמרו חמורות? ואם נאמר חמורות, למה נאמר קלות? אם נאמר קלות ולא חמורות, הייתי אומר: על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, לכך נאמר חמורות ואם נאמר חמורות ולא נאמרו קלות, הייתי אומר: על החמורות יהא חייב ועל הקלות יהא פטור, לכך נאמר קלות	דתניא:											■	◇	מג:
מאי קלות ומאי חמורות?											^		מג:	
אילימא קלות - מעשר, חמורות - תרומה											!	◇	מג:	
הייתי אומר במיתה, השתא נמי הא במיתה											⚡		מג:	
ותו, ואי לא נאמר הייתי אומר במיתה? דיו לבא מן הדין להיות כנדון											⚡		מג:	
אלא קלות - טומאת שריץ, חמורות - טומאת מת											!	◇	מג:	
ובמאי?											^	◇	מג:	
אי בתרומה											!	◇	מג:	
אידי ואידי הוא במיתה											⚡	◇	מג:	

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פיסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	■ מימרא-statement ; קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	--

Talmud Navigator

זבחים-בית שמאי	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ													
מימרא															מג:
ותו, לכך נאמרו חמורות דבלאו הא במיתה היא	;														מג:
ואי באכילת מעשר	!														מד:
אם לא נאמרו חמורות הייתי אומר על החמורות במיתה? הא מטומאת שרץ קאתיא, ודיו לבא מן הדין להיות כנדון	;														מד:
קלות - טומאת שרץ, חמורות - טומאת מת, והכי קאמר: אילו נאמר טומאת שרץ ונאמר מעשר ותרומה ולא נאמרה טומאת מת, הייתי אומר: קלות על הקלות בלאו ועל החמורות במיתה, ומדקלות על החמורות במיתה, חמורות נמי על הקלות במיתה, לכך נאמרו חמורות.	! זעירי:														מד: